

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Ταχ. Δ/ση : Βενιζέλου 64
Τ.Κ. : 546 31, ΘΕΣ/ΝΙΚΗ
Τηλ. : 2310-221726
Φαξ : 2310-265468
Ιστοσελίδα : www.geotee-kma.gr
E-mail : geotekma@otenet.gr

Θεσσαλονίκη: 4-9-2015
Αριθμ. πρωτ: 697

Προς:

Τους επικεφαλείς των πολιτικών κομμάτων
που συμμετέχουν στις βουλευτικές εκλογές
της 20^{ης} Σεπτεμβρίου 2015 και επισκέπτονται
την 80^η Δ.Ε.Θ.

Κοιν.:

Ως Πίνακας Διανομής

Θέμα: «ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥΣ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ»

«Δε φτάνει ο ήλιος μοναχά σοδειά η γη να δώσει, χρειάζονται κι άλλα πολλά και προπαντός η γνώση» Κωστής Παλαμάς.

Αξιότιμες κυρίες και κύριοι,

Το Περιφερειακό Παράρτημα Κεντρικής Μακεδονίας του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας (ΓΕΩΤ.Ε.Ε.) διαθέτει 8.500 γεωτεχνικούς επιστήμονες (γεωπόνους, δασολόγους, κτηνιάτρους, γεωλόγους και ιχθυολόγους) ως μέλη και δραστηριοποιείται στην πιο δυναμική αγροτική περιοχή της Ελλάδας. Στα πλαίσια του θεσμικού του ρόλου (ν. 1474/1984, ΦΕΚ Α' 128) ως συμβούλου της Πολιτείας στα θέματα της πρωτογενούς παραγωγής και της επεξεργασίας, μεταποίησης, διακίνησης και εμπορίας των προϊόντων αυτής καταθέτει κάθε χρόνο έγγραφα υπομνήματα προς τον Πρωθυπουργό και τους επικεφαλείς των πολιτικών κομμάτων της Βουλής των Ελλήνων που επισκέπτονται τη Δ.Ε.Θ.

Δυστυχώς, όμως, με εξαίρεση τις απλές εκφράσεις των καλών προθέσεων, κανείς πολιτικός δεν έχει ουσιαστικά ανταποκριθεί μέχρι σήμερα σε όσα τον καλούμε να πράξει για να αλλάξει ο αγροτικός τομέας και η πραγματική συνεισφορά του στην εθνική οικονομία. Κι έτσι η χώρα και οι πολίτες της οδεύουν σταθερά στην οικονομική καταστροφή με μείωση παραγωγής ακόμη και στον «προνομιακό» αγροτικό τομέα, χωρίς επαρκή γνώση των δεδομένων, χωρίς αντίληψη της πραγματικότητας, χωρίς σχεδιασμό, χωρίς οργάνωση, χωρίς συνεννόηση, χωρίς όραμα...

Δεν πρέπει ποτέ να λησμονούμε ότι στην Ελλάδα η ευημερία και η πρόοδος είναι ιστορικά συνδεδεμένες, από την αρχαιότητα, με την ανάπτυξη του πρωτογενούς τομέα της οικονομίας, με πιο πρόσφατο παράδειγμα τη μεταπολεμική-μετεμφυλιακή ανάπτυξη της περιόδου 1950 – 1980, κατά τη διάρκεια της οποίας ιδρύθηκε και το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδας.

Σήμερα, τριάντα τέσσερα (34) χρόνια μετά την είσοδο της χώρας μας στην Ε.Ο.Κ., το 1981 και την επακόλουθη ανυπαρξία εθνικής αγροτικής πολιτικής, αλλά και τον παραγκωνισμό των γεωτεχνικών επιστημόνων, βιώνουμε τα αποτελέσματα των ιστορικών μας λαθών. Η πρόσφατη θεωρητική συζήτηση για τις επιπτώσεις μιας επιστροφής σε εθνικό νόμισμα ή μίας αναγκαστικής εξόδου από την Ευρωπαϊκή Ένωση ανέδειξε τραγικές αλήθειες: οι οικονομικές ενισχύσεις της ΕΕ προς την Ελλάδα για τον αγροτικό τομέα είναι πολύ σημαντικές για τον Έλληνα αγρότη αφού καλύπτουν κατά μέσο όρο περίπου το 50% του εισοδήματός του, αλλά όλα τα χρήματα αυτά και άλλα τόσα, δυστυχώς, ξαναφεύγουν εκτός Ελλάδας γιατί εγκαταλείψαμε αφρόνως κατά την τελευταία τριακονταετία, τόσο την εγχώρια παραγωγή αγροτικών εφοδίων, όσο και την παραγωγή ανταγωνιστικών και εξαγωγίμων αγροτικών προϊόντων.

Το υψηλό κόστος παραγωγής που είναι και το ανταγωνιστικό μειονέκτημα των αγροτικών μας προϊόντων αποτελεί μια πραγματική αιμορραγούσα πληγή για την ελληνική οικονομία γιατί «καταφέραμε» να εισάγουμε πλέον σχεδόν το σύνολο των αγροτικών μας εισροών: δηλαδή σπόρους, λιπάσματα, γεωργικά φάρμακα, γεωργικά μηχανήματα και τα παρελκόμενα αυτών, αγροτικά εργαλεία, καύσιμα, λιπαντικά και αναλώσιμα των γεωργικών μηχανημάτων, αντλητικά συγκροτήματα, ζωοτροφές, ζωικό κεφάλαιο αναπαραγωγής, αμελκτικό εξοπλισμό, τεχνικό εξοπλισμό και αυτοματισμούς μεταποίησης (εξοπλισμός ελαιοτριβείων, παστερίωσης, τυροκομίας και επεξεργασίας γάλακτος κ.α.). Ακόμη και μεγάλο μέρος της αμοιβής της εργασίας δίνεται σε μετανάστες και φεύγει εκτός Ελλάδας. Συνεπώς, οι οικονομικές ενισχύσεις προς τους αγρότες, είτε είναι άμεσες (ΟΣΔΕ), είτε δίνονται μέσω επενδυτικών σχεδίων βελτίωσης, τελικά καταλήγουν σε «ξένες» τσέπες... Και φυσικά, υπό αυτές τις συνθήκες, η υιοθέτηση ενός υποτιμημένου εθνικού νομίσματος θα πολλαπλασίαζε το κόστος παραγωγής ακυρώνοντας το όποιο πλεονέκτημα από τη νομισματική ισοτιμία στην τιμή πώλησης.

Είναι, επίσης, εντυπωσιακή η σύμπτωση των αριθμών: κατά την τριακονταετία 1981 – 2011 εισέρευσαν στην Ελλάδα περίπου 65 δισεκατομμύρια ευρώ ευρωπαϊκών οικονομικών ενισχύσεων, όσο ήταν σχεδόν και το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου των αγροτικών προϊόντων της Ελλάδας με τα άλλα κράτη μέλη της ΕΕ κατά την ίδια χρονική περίοδο. Το εμπορικό ισοζύγιο αγροτικών προϊόντων (εξαγωγές – εισαγωγές προς όλες τις χώρες σε τρέχουσες τιμές μετατρεπόμενες σε ευρώ) από πλεονασματικό μετατράπηκε σε έντονα ελλειμματικό με συνεχή φθίνουσα πορεία (1981: + 38.367.000 €, 1991: - 311.102.000 €, 2001: - 1.003.460.000 €) και με αποκορύφωμα το έτος 2008, όπου το έλλειμμα του ισοζυγίου αγροτικών προϊόντων ξεπέρασε τα τρία (3) δισεκατομμύρια ευρώ. Η ελπιδοφόρος και εντυπωσιακή μείωση του ελλείμματος του εμπορικού ισοζυγίου των αγροτικών προϊόντων στο 1/3 μόλις εκείνου του 2008 (από -3,3 δις ευρώ το 2008 σε -1,2 δις ευρώ το 2012), με παράλληλη αύξηση των εξαγωγών (περίπου κατά 1,2 δις ευρώ) και μείωση των εισαγωγών, υπήρξε το αποτέλεσμα μιας υγιούς και αναγκαστικής επιχειρηματικής αντίδρασης στην πρωτοφανή κρίση που αντιμετώπιζε η

εγχώρια αγορά και όχι η απόρροια μιας οργανωμένης προσπάθειας της Πολιτείας και για αυτό παρέμεινε στα ίδια ελλειμματικά (-1,1 δις και -1,3 δις) επίπεδα κατά τα έτη 2013 και 2014, καθώς υπάρχουν σημαντικά διαρθρωτικά προβλήματα στην αγροτική οικονομία που δεν αντιμετωπίστηκαν. Και δεν είναι μόνο οικονομικό το ζήτημα του ελλείμματος, καθώς δεν είμαστε πλέον αυτόρχεις στην Ελλάδα σε βασικά είδη διατροφής (αυτάρκεια στο βόειο κρέας μόλις 20%, στο χοιρινό κρέας 30%, στο αγελαδινό γάλα 50%, στο αλεύρι για ψωμί 30%, στα όσπρια 30% κλπ).

Ακόμη, πιο συγκλονιστικό είναι το γεγονός, όμως, πως η Πολιτεία αντί να συνεργαστεί με τη γεωτεχνική επιστημονική κοινότητα και την αυτοδιοικητική της οντότητα, το ΓΕΩΤ.Ε.Ε. για να χαράξει ένα σχέδιο εξόδου από την κρίση με εφαρμογή πολιτικών που θα αναστρέψουν αυτήν την παρακμιακή πορεία, υιοθετεί άκριτα δημοσιονομικά μέτρα που θα πλήξουν καίρια και έτι περαιτέρω την ανταγωνιστικότητα των αγροτικών μας προϊόντων.

Συγκεκριμένα, η κατάργηση της μερικής επιστροφής στους αγρότες του ειδικού φόρου κατανάλωσης του πετρελαίου θα αυξήσει υπέρμετρα το ήδη βεβαρυσμένο κόστος παραγωγής γιατί στην χώρα μας το κόστος καυσίμων, λιπαντικών και συντήρησης των γεωργικών μηχανημάτων ως ποσοστό της τελικής γεωργικής παραγωγής είναι διπλάσιο από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (μέσος όρος εικοσαετίας) λόγω της γεωμορφολογίας της και του πολυτεμαχισμένου αγροτικού της κλήρου. Οποιαδήποτε κυβέρνηση θα ήθελε να καταστήσει ανταγωνιστικά τα Ελληνικά αγροτικά προϊόντα θα έπρεπε να καταργήσει τους φόρους στο αγροτικό πετρέλαιο και όχι να τους αυξήσει. Στην πραγματικότητα το αφορολόγητο αγροτικό πετρέλαιο θα οδηγούσε σε αύξηση της αγροτικής παραγωγής, σε πτώση των τιμών πώλησης (συνδυασμός αύξησης παραγωγής και μείωσης κόστους), σε αύξηση των εξαγωγών, σε αύξηση της μεταποίησης στις βιομηχανίες τροφίμων και ποτών, σε αύξηση του εμπορίου, σε νέες θέσεις εργασίας και σε πολύ περισσότερα δημόσια έσοδα που θα προέρχονταν από τις παραπάνω δραστηριότητες, από αυτά που θα φέρει ο «στραγγαλισμός» της αγροτικής παραγωγής με αυξημένους φόρους στο αγροτικό πετρέλαιο (του οποίου η κατανάλωση και άρα οι συνολικοί φόροι θα μειωθούν). Παράλληλα, δεν εφαρμόστηκε μέχρι σήμερα στην Ελλάδα μία συγκροτημένη και αποτελεσματική γενικότερη πολιτική για το κόστος ενέργειας στον αγροτικό χώρο (αγροτικό ρεύμα για γεωτρήσεις, θερμοκήπια, κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις, συστηματική αξιοποίηση των ΑΠΕ – γεωθερμία, αιολική και ηλιακή ενέργεια κ.α.), ούτε αξιοποιήθηκαν ή διαδόθηκαν τεχνολογίες και τεχνικές εξοικονόμησης ενέργειας και εισροών που θα μείωναν σημαντικά το κόστος παραγωγής.

Αλλά και η επιχειρούμενη εξομοίωση της φορολόγησης των αγροτών με τους ελεύθερους επαγγελματίες είναι απολύτως λανθασμένη γιατί στην αγροτική επιχειρηματική δραστηριότητα υπάρχουν ιδιαίτερες συνθήκες, όπως συχνές φυσικές καταστροφές της παραγωγής, αλλά και των παραγωγικών μέσων από αβιοτικούς (χαλάζι, παγετός, ξηρασία, πλημμύρα κ.α) και βιοτικούς (εντομολογικές προσβολές, μυκητολογικές, βακτηριολογικές, ιολογικές ασθένειες κ.α.) παράγοντες, η απόδοση οικονομικού αποτελέσματος μιας επένδυσης μετά από χρόνια (π.χ. φύτευση καρποφόρων δέντρων) ή η τακτική

παραγωγή ανά διετία ή τριετία (παρενιαυτοφορία της ελιάς). Στο αγροτικό εισόδημα, επίσης, σε αντίθεση με τους ελεύθερους επαγγελματίες, η φορολογητέα ύλη είναι καταγεγραμμένη, ελεγχόμενη και επιδοτούμενη (ΟΣΔΕ, δίκτυο γεωργικής λογιστικής παρακολούθησης – RICA και λοιπά στοιχεία) και συνεπώς η πιο αποτελεσματική, επιστημονική και δίκαιη μέθοδος φορολόγησης είναι αυτή που έχουν προτείνει από κοινού το ΓΕΩΤ.Ε.Ε., τα Τμήματα Αγροτικής Οικονομίας των Ελληνικών ΑΕΙ και η Π.Ε.Ν.Α.

Αξιότιμες κυρίες και κύριοι,

Οποιαδήποτε πολιτική αύξησης της ανταγωνιστικότητας των ποιοτικών αγροτικών προϊόντων μας και επανασύστασης της παραγωγής ελληνικών αγροτικών εφοδίων (ελληνικοί σπόροι, λιπάσματα κλπ) έχει ως απαραίτητη και αποκλειστική προϋπόθεση την ορθολογική εφαρμογή των γεωτεχνικών επιστημών σε κάθε στάδιο και διαδικασία παραγωγής. **Η αξιοποίηση του υψηλής ποιότητας ελληνικού επιστημονικού δυναμικού αποτελεί (όπως αποτέλεσε και στο παρελθόν) το κλειδί για την αγροτική ανάπτυξη της χώρας.** Αντί αυτού, όμως, είδαμε έκπληκτοι τη νομοθετική προσπάθεια απομάκρυνσης των γεωτεχνικών επιστημόνων από τη διαδικασία παραγωγής και διακίνησης φυτικού πολλαπλασιαστικού υλικού, λιπασμάτων και γεωργικών φαρμάκων και της αντικατάστασης των εξειδικευμένων επιστημόνων από μη επιστήμονες που θα «καταρτίζονταν» για 65 ώρες συνολικά! Γίναμε μάρτυρες της λεγόμενης «απελευθέρωσης» του επαγγέλματος του γεωτεχνικού (που δεν είχε ποτέ στην Ελλάδα κανενός είδους περιορισμό), η οποία, σύμφωνα με την Τρόικα, σημαίνει την αντικατάσταση της γεωτεχνικής επιστήμης (5ετών σπουδών) από την επαγγελματική κατάρτιση ολιγώρων σεμιναρίων! Κι όλα αυτά, με τις Πανεπιστημιακές Γεωτεχνικές Σχολές βαθιά υποχρηματοδοτημένες και το Εθνικό Ίδρυμα Αγροτικής Έρευνας πλήρως υποστελεχωμένο, συνθέτουν μια εικόνα αδυναμίας να υποστηριχθεί η πρωτογενής παραγωγή επαρκώς, με την αγροτική οικονομία να είναι, δυστυχώς, καταδικασμένη σε μακροχρόνια ύφεση και μαρασμό, εάν δεν αναστραφεί αυτή η πορεία προς την καταστροφή. Και οι κίνδυνοι από αυτήν τη γενική εικόνα εγκατάλειψης της εφαρμογής των γεωτεχνικών επιστημών δεν είναι μόνο οικονομικοί, αλλά και περιβαλλοντικοί και δημόσιας υγείας, αφού το έργο των γεωτεχνικών καλύπτει και τη διασφάλιση της διακίνησης ποιοτικών και ασφαλών τροφίμων, την εκρίζωση και μη μετάδοση ζωνοδόσων και ζωανθρωπονόσων, την προστασία του δασικού, θαλάσσιου και φυσικού περιβάλλοντος και την προστασία και αειφορική αξιοποίηση των φυσικών πόρων (ορυκτά, έδαφος, νερό κ.α.).

Σημαντικό πρόβλημα για την ανταγωνιστικότητα του πρωτογενούς τομέα αποτελεί, επίσης, η μεγάλη ηλικία και το συνακόλουθο χαμηλό μορφωτικό επίπεδο των απασχολούμενων στον τομέα, καθώς μόλις το 1,2 % είναι απόφοιτοι ΑΕΙ ή ΤΕΙ. Με ποσοστό, όμως, επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης που κυμαίνεται στο 2 – 3 % των αγροτών με βασική εκπαίδευση, το πολλάκις εξαγγελθέν «πράσινο πτυχίο» αποτέλεσε μια ακόμη ουτοπία της σκληρής ελληνικής πραγματικότητας. **Το κάλεσμα που απευθύνθηκε στους νέους ανθρώπους για να ασχοληθούν με τον πρωτογενή τομέα της παραγωγής, ενώ ήταν μία σωστή πολιτική επιλογή στα χρόνια της κρίσης και σε μια χώρα με μεγάλο ποσοστό υπερήλικων αγροτών, δεν συνοδεύτηκε από έργα**

και δράσεις οργανωμένης υποστήριξής τους. Αντίθετα, οι 87.000 νέοι Έλληνες αγρότες (ηλικίας 18 έως 40 ετών) που αποδέχθηκαν την πρό(σ)κληση αυτή, στερήθηκαν κι αυτά που δικαιούνταν, λαμβάνοντας κατά μέσο όρο ενιαία ενίσχυση ύψους μόλις 9,3 ευρώ ανά στρέμμα (ΟΣΔΕ 2013), όταν ο μέσος Έλληνας αγρότης έλαβε ενιαία ενίσχυση ύψους 38,4 ευρώ ανά στρέμμα και έτσι δημιουργήθηκε ένα τεχνητό έλλειμα ανταγωνιστικότητας στους νέους ανθρώπους στους οποίους έπρεπε να επενδύσουμε για μια σύγχρονη και ανταγωνιστική αγροτική παραγωγή. Και φυσικά η πολυδιαφημισμένη ανάπτυξη των νέων και καινοτόμων καλλιιεργειών είναι πρακτικά αδύνατη και καταδικασμένη σε αποτυχία χωρίς την ανασύσταση των γεωργικών εφαρμογών που αφρόνως εγκαταλείψαμε στα χρόνια της ανεμελιάς του αισώπειου τζίτζικα (μία παγκόσμια πρωτοτυπία για αναπτυσσόμενες και αναπτυσσόμενες χώρες).

Τέλος, ο συνεργατισμός και οι ομαδικές δράσεις των αγροτών μπορούν υπό προϋποθέσεις να οδηγήσουν στη μείωση του κόστους παραγωγής (π.χ. κοινή χρήση ή αγορά μηχανημάτων, εγκαταστάσεων και γεωργικών εφοδίων) και στην αύξηση της τιμής πώλησης του παραγωγού με την κοινή πώληση ή εμπορία των πρωτογενών προϊόντων ή ακόμη και με τη μεταποίηση αυτών (αυξημένη προστιθέμενη αξία). Το συνεταιριστικό κίνημα, όμως, αποδυναμώθηκε σημαντικά τα τελευταία χρόνια από τις λανθασμένες πρακτικές του παρελθόντος και οι Έλληνες αγρότες κατά κανόνα δεν εκμεταλλεύθηκαν επαρκώς ούτε το ευρωπαϊκό νομικό πλαίσιο των ομάδων παραγωγών και έτσι βρέθηκαν απομονωμένοι, με μικρές εκμεταλλεύσεις και χωρίς διαπραγματευτική ισχύ απέναντι σε εμπόρους που συρρίκνωσαν τις τιμές του παραγωγού και φούσκωσαν τις τιμές του καταναλωτή. Είναι, συνεπώς, αδήριτη ανάγκη η εξυγίανση του συνεταιριστικού κινήματος και η θέσπιση αυστηρών κανόνων που θα διασφαλίζουν την ορθολογική λειτουργία τους με τη συνεισφορά εξειδικευμένων επιστημόνων, επιτυγχάνοντας την ανάκτηση της εμπιστοσύνης του Έλληνα αγρότη στις ομαδικές δράσεις

Το Παράρτημα Κεντρικής Μακεδονίας του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας, μαζί με το Γεωπονικό Σύλλογο Μακεδονίας – Θράκης και την Πανελλήνια Ένωση Νέων Αγροτών εκπόνησαν από το 2012 ένα πλαίσιο 16 προτάσεων με τον τίτλο «ΥΠΑΙΘΡΟΣ 2020» που θα μπορούσε να αποτελέσει μέρος ενός εθνικού σχεδίου, αλλά για τρία (3) ολόκληρα χρόνια οι εκάστοτε πολιτικές ηγεσίες του αρμόδιου Υπουργείου «κωφεύουν» στη διαρκή πρόσκλησή μας για συνάντηση και συζήτηση των προτάσεών μας και έχουν «ευήκοα ώτα» μόνο για τους μετακλητούς τους συμβούλους που έρχονται και παρέρχονται, δείχνοντας, όμως, έτσι είτε αδιαφορία για τη συγκρότηση εθνικής αγροτικής πολιτικής, είτε περιφρόνηση προς ένα νομοθετημένο και επίσημο σύμβουλο της Κυβέρνησης, την οποία δεν αξίζει ούτε το σύνολο των γεωτεχνικών επιστημόνων που είναι μέλη του Επιμελητηρίου, ούτε η χώρα που ζημιώνει.

Η διαρκής και μακροχρόνια αποτυχία άσκησης αποτελεσματικής αγροτικής πολιτικής στην Ελλάδα έχει ιδιαίτερα αρνητικό αντίκτυπο στη γεωγραφική περιοχή που δραστηριοποιούμαστε, καθώς η Κεντρική Μακεδονία έχει ποσοστό συμμετοχής του αγροτικού τομέα στην Ακαθάριστη Προστιθέμενη Αξία κατά 50% μεγαλύτερο του εθνικού μέσου όρου και αρδεύεται το 48% της γεωργικής της γης (στην Κεντρική Μακεδονία βρίσκεται το 24% της αρδευόμενης ελληνικής

γεωργικής γης). Η απουσία της πλήρους οικονομικής, δημοσιονομικής και πολιτικής ένωσης, μεταξύ των χωρών της Ευρωζώνης και κατ' επέκταση της ΕΕ, καθιστά **αδήριτη ανάγκη τη χάραξη ενός Εθνικού Αγροτικού Σχεδιασμού, παράλληλου και συμβατού με την Κοινή Αγροτική Πολιτική της ΕΕ, όπως συμβαίνει και στα υπόλοιπα κράτη μέλη.** Η Ελλάδα ως ενιαίος πολιτικός, οικονομικός και καταναλωτικός χώρος με ενιαίους κανόνες και νομοθεσία (εθνική και ευρωπαϊκή) θα πρέπει πρώτα να καθορίσει τους άξονες ενός εθνικού σχεδίου που ως κύριο σκοπό θα έχει τη μείωση του σημαντικού ελλείμματος του εμπορικού ισοζυγίου των αγροτικών προϊόντων και των αγροτικών εφοδίων. Στα πλαίσια αυτής της εθνικής στρατηγικής για την προώθηση των εξαγωγών και την απόκτηση αυτάρκειας σε κρίσιμα για τη διατροφή μας προϊόντα θα πρέπει να καθοριστούν και προτεραιότητες ανά αιρετή Περιφέρεια με βάση τα συγκριτικά πλεονεκτήματα του κάθε παραγωγικού κλάδου σε κάθε περιοχή. Παράλληλα, θα πρέπει να εκπονηθούν διαχειριστικά σχέδια και στα υδάτινα συστήματα, με συγκέντρωση αξιόπιστων δεδομένων σε σχέση με τις αλιευτικές δραστηριότητες και την επίπτωσή τους στα ιχθυαποθέματα, με σκοπό την χάραξη **εθνικής αλιευτικής πολιτικής**, καθώς και οι τομείς της αλιείας και των υδατοκαλλιέργειών αποτελούν βασικό πυλώνα ανάπτυξης της εθνικής οικονομίας. Για τον λόγο αυτό θα πρέπει να υποστηριχθούν διοικητικά και οργανωτικά, οι υδατοκαλλιέργειες, η θαλάσσια αλιεία και η αλιεία εσωτερικών υδάτων, να γίνει επικαιροποίηση της αλιευτικής νομοθεσίας, αλλά και να διερευνηθεί η δυνατότητα της καλλιέργειας με άλλες μορφές, η παραγωγή βιολογικών προϊόντων υδατοκαλλιέργειας, η χρήση γεωθερμίας για τη θέρμανση των ιχθύων και η καλλιέργεια νέων ειδών.

Αξιότιμες κυρίες και κύριοι,

Σε αυτή την εθνική προσπάθεια σας καλούμε να συμμετάσχετε όλοι με ομόνοια και ομοθυμία, γιατί τα προβλήματα που βιώνουμε είναι αντικειμενικά και οι επιπτώσεις τους μας αφορούν όλους, αλλά και τις ερχόμενες γενεές των Ελλήνων. Και σας δηλώνουμε την καθολική επιθυμία και ετοιμότητα συστράτευσης των χιλιάδων γεωτεχνικών επιστημόνων στην κοινή προσπάθεια ανοικοδόμησης της οικονομίας της πατρίδας μας.

Με τιμή,

Για τη Διοικούσα Επιτροπή του
Παραρτήματος Κεντρικής Μακεδονίας του ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

Ο Πρόεδρος

Ο Γεν. Γραμματέας

Δρ. Αθανάσιος Σαρόπουλος

Γεώργιος Παπαρουσόπουλος

ΠΙΝΑΚΑΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ

1. Τον Υπουργό Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας κ. Ιωάννη Γκόλια.
2. Τον Αναπληρωτή Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης κ. Δημήτριο Μελά
3. Τον Περιφερειάρχη Κεντρικής Μακεδονίας, κ Απόστολο Τζιτζικώστα.
4. Δ.Σ. ΓΕΩΤ.Ε.Ε.
5. Παραρτήματα ΓΕΩΤ.Ε.Ε.
6. ΠΑ.Σ.Ε.ΓΕ.Σ.
7. Π.Ε.Ν.Α.
8. Γεωτεχνικοί φορείς.
9. ΜΜΕ.